

ಕೃಷಿಗಿ ವಸವ್ಯಾಸ

ರಾಮರಾಜ್ಯ ಬಂದರೂ ಬೀಸುವುದು ತಪ್ಪೆಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ, ಕೊರೊನಾ ಬಂದರೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಅಡುಗೆಮನೆ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಮ್ಲ ಪಾಡನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಖಾದ್ಯಗಳಷ್ಟೇ ಬೇಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆಕೆಯೂ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

■ ವೈ.ಕೆ. ಸಂಧ್ಯಾ ತರ್ಮ
ಕಲೆ: ಈಶ್ವರ ಬಡಿಗೇರ

ಕಳೆದ ಒಂದೂಕಾಲು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಮ್ಲವಿನ ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವಳದು ಮಾತ್ರವೇನು ಎಲ್ಲರ ಪಾಡೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ ಅಂತೀರೇನೋ...

ಮೊದಲಾದರೆ, ಬೆಳಗಿನ ವಾಕು, ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ-ಅಡುಗೆ, ಗಂಡ-ಮಕ್ಕಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ, ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಹರಟೆ, ಜಯನಗರ ಫೋರ್ಡ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸು, ಗಾಂಧೀಬಜಾರು, ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್‌ನ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮೋಜು-ಮಸ್ತಿ. ಕಡೆಗೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಬರೋ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ದರ್ಬಾರು, ಅಸಹಜ ಖಿಯಾಲಿಗಳು, ಫ್ಯಾಷನ್ನು, ಇಲ್ಲವೇ ಚುಯಿಂಗ್ ಗಂ ಗೋಳುಕರೆಯ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ತಾನೂ ಕಣ್ಣೀರು ಬಳಬಳ ಸುರಿಸುವುದು.

'ಇಲ್ಲೋದಿದ್ದಾ ಅಂದ್ರೆ, ಪಾಪ ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಸೀತಾನ್ನ ಅವಳ ಅತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಹುರಿದು ಮುಕ್ತಿದ್ಲಾಳೆ ಅಂತ...' ಕಮ್ಲ ಲೋಚಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮೊದಲೇ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸಿಡಿಬೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಂಠೂಗೆ ಕೇಳಿ ರೇಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಈ ಸೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಈಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಈಗಿಲ್ಲ ಉಲ್ಲಾಪಲ್ಲಾ ಆಗ್ಲೋಗಿದೆ. ಸದಾ ಟೀವಿ ಅಂದರೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ, ಸೋಮಾರಿಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂತ ದೂಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಂಠೂಗೆ ಈಗ ಸದಾ ಟೀವಿಗೆ ಅಂಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋ ಹೊಸಚಟು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ!

'ತಡಿಯೇ, ಸೋಂಕಿತರ - ಸತ್ತವರ ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ... ನಿನ್ನೆಗಿಂತ ಎಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಅಥವಾ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣ, ತಾಳು.'

ಕಮಲೂಗೋ ಧಕಪಕ ಕುಣಿಯುವಂಥ ಅಸಹನೆ.

'ಸಾಕು ಟೀವಿ ಆರಿಸ್ತೀ... ಅದೇನು ಅವನು ಒಂದೇಸಮನೆ ಗಂಟಲು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ - ಮರಣಮೃದಂಗ, ರಣಕೇಕೆ, ಮಹಾಮಾರಿ, ಸಾವಿನ ಸರಮಾಲೆ ಅಂತ... ನಾಳೆ ಹೋಗೋರನ್ನ ಈ ಟೀವಿಯವರು ಇವತ್ತೇ ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಸಲ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾರೆ... ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ದಿನವಿಡೀ ಉಚ್ಚಸ್ವಾಯಿಯ ಒಂದೇ ರಾಗ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೆ ಸಾಕು, ಸುದ್ದಿಯ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಹೊಡೆದುಬಿಡ್ತಾರೆ, ಧೂ ರಣಹದ್ದುಗಳು.' ಹಲ್ಲು ಕಟಕಟನೆ ಕಡಿದಳು.

'ಟಿಆರ್‌ಪಿ ರೋಗಾಂತ್ರ... ಎಷ್ಟು ಸೋಂಕು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಸಾವು-ನೋವು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟು ಬಗೆಬಗೆಯ ಕಥೆ ಹೆಣೆದು ರೋಚಕವಾಗಿ ತೋರಿಸೋ ಹುಕಿ ಅವರಿಗೆ. ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿರೋ ಮನೆಯ ಗಳಾ ಹಿರ್ಕೊಂಡಂತೆ ಮಗ ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿದ.

ಕಮ್ಲ ಮುಖ ಕಿವುಚಿಕೊಂಡಳು. 'ಇದೇನು ಬಂತ್ರಿ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ. ಈ ಅಂಟುರೋಗಾನ ಚರಪು ಹಂಚಿದ ಹಾಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ತುಂಬಾ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಈ ಚೀನಿಗಳ ಲೀಲಾವಿನೋದ... ಇದ್ಯಾವತ್ತು ಮುಗಿಯತ್ತೋ...' ಏದುಸಿರನ್ನು ಸೊರಬುಸ ಹೊರಗೆ ಹುಯ್ಯಳು.

'ನಿಂಗೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡ್ಲೇನೇ ಮಾರಾಯ್ತಿ ಈ ಶಿಕ್ಷೆ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಿದ್ದೇ ನಮಗೂ... ಅದೇ ಮೊದಮೊದಲು ನೀನು, ರೀ, ಒಂಥರಾ ಛೇಂಜು, ಮೊದಲಿನ ಧಾವಂತ ಇಲ್ಲ... ಹೊರಗೆ

ಕಿವಿಗಡಚಿಕೋ ಶಬ್ದಗಳಿಲ್ಲ. ಧೂಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವಚ್ಛ ಪರಿಸರ, ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ, ಖುಷಿಯಾಗತ್ತೆ ಅಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಡಗರಿಸಿದ್ದೆ... ಈಗೇನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಪ್ಲೇಟ್ ಚೇಂಜು' ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಿಟಾಯಿಸಿದ ಶ್ರೀಕಂಠೂ.

ಕಮ್ಲ ಮುಖವನ್ನು ಹರಳೆಣ್ಣೆ ಕುಡಿದ ಹಾಗೇ ವಕ್ರಮಾಡಿ, 'ನೀವೇನು ಗಂಡಸರು ಕೂತಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ತೀರಾ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆ ದರಿದ್ರ ಟೀವಿನ ಆರಿಸಿ, ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿರೋಣ' ಎಂದು ಅಡುಗೆಮನೆಯಿಂದ್ದೇ ಫರ್ಮಾನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಸ್ವಗತಾನ ಶುರುಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು:

'ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ವಾರ-ದಿನಗಳೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಪ್ಪ. ನಾನು ಈ ಮನೇಲಿ ಕಸಮುಸುರೆ ಮಾಡೋ ಒಕ್ಕಲುಗಿತ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮಗಳ ಜಿಹ್ವಾ ಚಾಪಲ್ಯ ತೀರಿಸೋ ಅಡುಗೆಯವಳು, ಸಪ್ಪೆಯರು, ಕ್ಷೀನರು, ಮನೆಯ ಸಮಸ್ತ ಕೇರ್‌ಟೇಕರ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ... ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಅವತಾರ ಎತ್ತಬೇಕೋ? ಮನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಲೆಗೇ ಕಟ್ಟಿರೋದು... ಎಲ್ಲಿದೇರಿ ನಾವೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೊಂತ ರೂಲ್ನೂ? ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಶಾಸನ ಮಾಡಿದೋನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ